

Έθιμα για το νερό

Το έθιμο Περπερούνα στη Θράκη είναι πολύ παλιό και αντέχει μέχρι και σήμερα. Συμμετέχουν μόνο κορίτσια και είναι στην ουσία μια έκκληση προς το Θεό για να φέρει βροχή. Επιλέγεται λοιπόν ένα ορφανό κορίτσι το οποίο στολίζουν με λουλούδια και πρασινάδες. Κατόπιν ολομαζιγαίνουν από σπίτι σε σπίτι τραγουδώντας το τραγούδι της Περπερούνας που λέει μεταξύ άλλων και τα εξής: «Πιρπιρού, δροσούλα μου παρακαλεί το Θεό για να δώσει μια βροχή, μια βροχή βασιλικιά, δωσ' τα στάρια, τα κριθάρια στα λιανά τα παρασπόρια...»

Όταν το τραγούδι τελειώσει κάθε νοικοκυράς χύνοντας στο κεφάλι του κοριτσιού λίγο νερό, εύχεται: «καλή βροχή να δώσει ο Θεός» και δίνει στο κορίτσι ένα νόμισμα για το καλό.

Αναστασία Εμμανουήλ (Δ1')

« Η κουσκουβάρα και η κουσκουτέρα» Παραδόσεις Πόντου

Με τον ερχομό της Άνοιξης, τους κατοίκους του Πόντου, ιδιαίτερα αυτούς που είχαν χωράφια, τους βασάνιζε ένα σοβαρό πρόβλημα, η ξηρασία. Προκειμένου να αντιμετωπίσουν αυτή την κατάσταση κατέφευγαν σε ένα είδος μαγείας με σκοπό να προκαλέσουν βροχή. Συγκεκριμένα άντυναν δυο μικρά κορίτσια με κουρελιασμένα ρούχα και τα πήγαιναν από σπίτι σε σπίτι. Οι νοικοκυραίοι τις ρωτούσαν: «τι θέλει η Κουσκουβάρα;» κι εκείνες απαντούσαν: «θέλει βροχή από το Θεό».

Μετά από αυτό το διάλογο η νοικοκυρά του σπιτιού έριχνε πάνω στα κορίτσια, συμβολικά, λίγο νερό και στη συνέχεια τους πρόσφερε αβγά ή χρήματα. Κάποιες φορές τα κορίτσια είχαν μαζί τους μια κούκλαντυμένη κι αυτή με κουρελιασμένα ρούχα.

Εκτός από την Κουσκουβάρα άλλο ένα έθιμο για την πρόκληση της βροχής ήταν η Κουσκουτέρα ή Κουσκουντέρα. Πρόκειται για ένα είδος σκιάχτρου, που αποτελούνταν από μια μεγάλη σκούπα, ντυμένη με ένα μακρύ μαύρο χιτώνα με κόκκινη ζώνη. Τα παιδιά της γειτονιάς περιέφεραν το σκιάχτρο της Κουσκουτέρας από σπίτι σε σπίτι λέγοντας: «Η Κουνίτσα Κουσκουτέρα ζητάει από το Θεό βροχή. Δώσε Θεέ μου βροχή στον πλούσιο κήπο και του φτωχού χωράφι».

Μετά την ολοκλήρωση της ευχής η νοικοκυράς έριχνε αρκετό νερό στην Κουσκουτέρα, δίνοντας ταυτόχρονα κάποιο φιλοδώρημα στα παιδιά.

Κατερίνα Μέγγουλη (Δ1΄)

Ελληνικός θρύλος

Στην ελληνική μυθολογία οι Υάδες ήταν νύμφες κόρες του Άτλαντα και της Πλειόνης. Τους δόθηκε ο θεός Διόνυσος ως βρέφος για να τον μεγαλώσουν. Ο θρύλος λέει ότι όταν ο Υας πέθανε κατά τη διάρκεια του κυνηγιού, πιθανότατα από λιονταρίνα από την οποία προσπάθησε να πάρει τα μικρά της, οι Υάδες άρχισαν να κλαίνε ασταμάτητα από τη λύπη τους. Τα δάκρυα τους έπεφταν σαν πυκνή βροχή. Τότε οι θεοί τις λυπήθηκαν και τις μεταμόρφωσαν σε αστέρια, το γνωστό σμήνος αστεριών των Υάδων που προμηνύει κάθε χρόνο το τέλος του καλοκαιριού και τις πρώτες βροχές. Οι Υάδες θεωρούνται το πλησιέστερο αστρικό σμήνος στη γη.

Ξένος θρύλος

Η φυλή των Τσερόνι που είναι μια φυλή αυτόχθονων Αμερικανών από τις νοτιοανατολικές Ηνωμένες Πολιτείες (Ινδιάνοι), προκειμένου να προκαλέσουν βροχόπτωση εκτελούσαν χορό. Τον ονόμασαν χορό της βροχής και ήθελαν μέσω αυτής να καθαρίσουν τα κακά πνεύματα από τη γη. Ο θρύλος αυτός λέει ότι η βροχή που προκαλείται από το χορό της φυλής περιέχει τα πνεύματα των παλιών νεκρών αρχηγών της. Αυτοί πέφτοντας σαν σταγόνες πολεμούν τα κακά πνεύματα στην μετάβαση τους μεταξύ της πραγματικότητας, δηλαδή της πραγματικής ζωής και του κόσμου των πνευμάτων, των νεκρών. Κατά τη διάρκεια της τελετής φορούσαν φτερά και τρκουάζ πέτρες που συμβόλιζαν τον αέρα και την βροχή.

Μάγδα Ασωνίτη (Δ1΄)

Ο οικολογικός χαρακτήρας της βροχής μέσα από τη φαντασία των παιδιών

4 ξεχωριστές ιστορίες

«Η βροχή δεν σταματά να τρέχει

Ένα μήνα πριν ξέσπασε μια μεγάλη βροχή. Αυτή η βροχή ήθελε να δείξει στους ανθρώπους πόσο μεγάλος κίνδυνος υπάρχει για την κλιματική αλλαγή, όμως κανείς δεν κατάλαβε τίποτα.

Μια παρέα παιδιών κατάλαβε τι είχε γίνει όμως ήταν πολύ αργά. Έτσι σκέφτηκαν να κάνουν οικονομία στο νερό, αλλά δεν μπορούσαν να τα καταφέρουν μόνοι τους, γι αυτό ζήτησαν βοήθεια από τους ενήλικες. Όταν έκαναν μπάνιο δεν χρησιμοποιούσαν πολύ νερό. Μάζευαν τις σταγόνες της βροχής σε μεγάλα δοχεία. Έτσι χρησιμοποιούσαν το βρόχινο νερό για πότισμα, πλύσιμο πιάτων, σταπινέλα τους και διάφορες άλλες εργασίες. Έτσι σταμάτησαν για λίγο οι πλημμύρες. Εύχομαι να βρίσκουμε πάντα τρόπους για να είναι ωφέλιμη η βροχή!

Έλενα Ηλιοπούλου (Δ1')

« Ο καλός και ο κακός βασιλιάς »

Μια φορά κι έναν καιρό σε μια μακρινή πολιτεία υπήρχε ένας καλός βασιλιάς. Αυτός χάριζε το νερό στους ανθρώπους της χωρίς να βάζει φόρους για το πόσο ξόδευαν. Πότιζαν τα χωράφια τους, έπλεναν τα ζώα τους, έπαιζαν μπουγέλο και γενικά το μάζευαν σε μεγάλες δεξαμενές. Ήταν τόσο καλός αυτός ο βασιλιάς που δεν κρατούσε τίποτα για τον εαυτό του. Στο τέλος πέθανε ... γιατί δεν έπινε πολύ νερό.

Ο νέος βασιλιάς που τοποθετήθηκε κρατούσε σχεδόν όλο το νερό για τις ανάγκες του παλατιού. Έβαλε και φόρο για το νερό που χρησιμοποιούσαν χωρίς να τον ρωτήσουν. Οι άνθρωποι, που ήταν μαθημένοι αλλιώς, δεν άντεξαν. Αποφάσισαν να του το κλέψουν. Κάποιος λοιπόν άνοιξε μια βρύση κρυφή και είπε σε όλους τους κατοίκους να πηγαίνουν σε αυτό το μέρος να γεμίζουν τα ποτήρια, τα μπουκάλια και τους κουβάδες τους. Έτσι κι έγινε. Το μυστικό τους κράτησε για πολλά-πολλά χρόνια κοροϊδεύοντας τον κακό βασιλιά. Δεν μπορούσε να ανακαλύψει από πού υπήρχε η διαρροή.

Και ζήσαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα!

Τζωρτζίνα Κωσταρά (Δ1)